

Overenskomst ophører; thi Ministeren vil da staae langt sikkrere ligeoverfor slige Tilfælde, idet han kan svare: jeg alene kan ikke afgjøre det. Jeg har blot villet gjøre denne Bemærkning med Hensyn til dette ene Punkt, fordi jeg troer, at man siger Formålet, naar man paastaaer, at Regjeringen ubetinget skulde være uberettiget til saadanne Eftergivelser. Det er, som sagt, steet mangfoldige Gange tidligere, at Regjeringen har taget saadanne Beslutninger, uden at noget Menneſte har tænkt paa at paakunde det, og jeg troer, som sagt, heller ikke, at det ikke skulde kunne lovligt lade sig gjøre, men, da man nu er isærd med at løse dette Spørgsmaal, som jo altsaa kan modtage sin Løsning paa mange forskjellige Maader, paa en Maade, der mere svarer til en streng constitutionel Udsvilling end den tidligere Fremgangsmaade, saa har jeg kun villet fremsføre dette Par Ord.

Ordføreren: Jeg troer ikke, det kan siges, at der i det Par Ord, jeg angaaende dette Punkt fremsførte, skulde ligge nogen Ankyndning af, at der med Hensyn til samme var en Uenighed tilstede imellem den ærede Minister og Udvalget.

Finansministeren: Jeg troer ligeledes at kunne sige, at, hvad den ærede Ordfører her har ytret, er i fuld Samklang med, hvad jeg har udtalt i det andet Thing, og jeg skal bemærke, at Statsrevisionens Indstilling, hvorefter den omhandlede Eftergivelse skulde „passere for denne Gang“, blev staaende, fordi man navnlig fremhævede det Dnskelige i, at Ministeren blev sat i en saadan Stilling, at han ikke fremtidigt skulde kunne fyldestgjøre slige Andragender, der forøvrigt ikke saa sjældent fremkomme, og det ved høist forskjellige Anledninger.

Wessely: Jeg skal blot til Beskyttelse af det, som den ærede Landsthingsmand, der sidder bagved mig (Krieger), ansøgte om, at slige Tilfælde tidligere ere forekomne og ere hengaaede uden Indsigelse, henviser til Statsrevisionens Beretning over Statsregnskabet for 1855—56. Man vil der under „directe Statter“ finde et aldeles lignende Tilfælde, hvor Ministeriet og

saa paaberaabte sig de to kongelige Resolutter, som dennegang ere blevne nævnte; Betsbet var heller ikke dengang saa ganske ubetydeligt, idet det androg 924 Rd. 20 f. Indstillingen gif dengang ud paa, at Betsbet skulde passere, og den gif ogsaa i denne Form igen i begge Rigsdagens Afdelinger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

De enkelte særlige Indstillinger betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

Slutningsindstillingen, saalydende:

„Med de ved de enkelte Poster tagne Forbehold frastiger Rigsdagen sig Præy paa Ansvar for Statsregnskabet for Finantsaaret 1863—64“.

sattes under Afstemning og blev ved et paa Begjæring af følgende Medlemmer: Nielsen, Møller, Brodorsff, Bjerring, Johansen, Foged, F. Jørgensen, Drejer, Rasmussen og Thalbitzer foretaget Navneopraab, saaledes som nedenstaaende Liste nærmere uddviser.

vedt ages enstemmig, med 46 Stemmer.

Sonne; Voesen; Jørgensen, F.; Frølund; Hansen, C.; Hansen, N.; Hansen, P.; Hagle; Jacobsens; Jensen; Johansen; Jørgensen, J.; Kjellerup; Knudsen; Krieger; Larsen; Lehmann, Orla; Ridders; Madvig; Milling; Moltke; Svittfeldt; Møller; Nielsen, D.; Pedersen, N.; Pedersen, S.; Ploug; Poulsen; Rasmussen; Rosenørn-Teilmann; Steel; Strøm; Tang; Thalbitzer; Wessely; Westergaard; Bjerring; Dørgen; Briz; Brod; Brodorsff; Christensen, B.; Drejer; Faurichou; Foged; Grandsen; Friis, J. S.

Fraværende efter anmeldt Forsald.

Jørgensen, C.; Carlſen.

Fraværende.

Simonty; Beck.